HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' נימא אית ליה לר"מ [א] איסור חל על איסור [א] נהי דאיסור חל על איסור לית ליה [א] איסור כולל ואיסור מוסיף [ב] אית ליה טהור מעיקרא לא אסור אלא בחלב הוה ליה טמא מיגו [ג] דאסור בחתיכות טהורות איתוסף ביה נמי איסורא עילוי חלב וחלב מעיקרא לא אסור אלא באכילה [ד] אקדשיה מיגו דאיתוסף ביה איסורא דהנאה איתוסף ביה [ה](א) לגבי חלב ואכתי להדיוט הוא [ו] אסור אבל לגבוה שרי הוה ליה נותר מיגו דאיתוסף [ז] איסורא לגבי גבוה איתוסף ביה לגבי הדיוט חל עליה יוה"כ מיגו [ח] דאיתוסף ביה איסור לגבי חולין איתוסף ביה לגבי גבוה ונתני ה' חטאות ונוקמה כגון דאכל כזית פיגול בחדא בהמה קמיירי בשתי בהמות לא קמיירי ונותר ופיגול בחדא בהמה לא משכחת לה אלמה לא משכחת לה כגון שהעלה [ב] אבר פיגול לגבי מזבח דפקע פיגוליה מיניה והוה ליה נותר וכדאמר עולא [ג] קומץ פיגול שהעלה לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו והוה ליה נותר באבר אחד קא מיירי בשני אברים לא קמיירי ונותר ופיגול בחד אבר לא משכחת לה אלמה לא משכחת לה כגון שהעלה אבר פיגול לגבי מזבח [ט] דפלגיה אנחיה ע"ג מזבח ופלגיה מאבראי דמזבח דההוא דמזבח פקע פיגול והוה ליה נותר וכדאמר עולא קומץ פיגול שהעלה על המזבח פקע פיגולו ממנו והוי ליה נותר א"ל לא אי [ג] רובא דמזבח שדייה למזבח רובא דבראי שדייה לבראי תפשוט דבעי [ג] רמי בר חמא הלכו באברים אחר הרוב או לא אלא בכזית אחד קמיירי בשני זיתים לא קא מיירי ולא והקתני י"ה ובי"ה [י] כותבת [י] דמחייב וכותבת אית ביה שני זיתים א"ר זירא כגון שאכל כוליא בחלבה רב פפא אמר כגון דמלייה בתמרי רב אדא בר אחא מתני ה' חטאות ומתריץ לה כגון דאכל כזית פיגול ולא משני כהני שינויי דקא משנינן ונתני שש חטאות ונוקמה כגון דאכל [יא] כזית דם בחדא אכילה קא מיירי בשתי אכילות לא קא מיירי ושיערו חכמים [ד] דאין בית הבליעה מחזיק יותר משני זיתים: ר"מ אומר וכו': ונתני אם הוציאו חייב מ"ט קתני אם היתה שבת [ה] אמר רפרם זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת [ו] ואין עירוב והוצאה לי"ה ממאי דלמא [ה] יש עירוב והוצאה לי"ה והכי קתני אם היתה שבת והוציאו חייב אף משום שבת וי"ה אלא אי איתמר דרפרם על הדא איתמר דתניא [1] ושלח ביד איש עתי [י] איש [י] להכשיר את הזר [יב] עתי אפילו [ז] בטומאה ואפי' [ח] בשבת עתי במזומן קתני עתי אפילו בשבת אמר רפרם זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת ואין עירוב והוצאה ליה"כ ממאי שאני שעיר המשתלח דהכשירו ביה"כ בכך אלא דרפרם [יג] [ז] ברותא היא: מתני' יש בא ביאה אחת [יד] וחייב עליה ו' חטאות כיצד [טו] הבא [ט] על בתו חייב עליה משום בתו ואחותו אשת אחיו ואשת אחי אביו ואשת איש ונדה: גמ' והא

רש"י

גמ' נהי דאיסור. גרידא חל על איסור לית ליה כגון האוכל נבלת בהמה טמאה אינו חייב משום נבלה דהיינו איסור גרידא דליכא לא כולל ולא מוסיף: מגו דנאסר בחתיכות [טז] (ה)(ב) (טהורות). איתסר נמי בחלב משום טומאה והיינו כולל דלא איתוסף איסורא אחפצא אלא אגברא איתוסף איסורא לגבי אחריני כייל [יז] נמי להאי באיסורא: איסור הנייה. היינו מוסיף דאיתוסף איסורא אחפצא: נותר. נמי איסור מוסיף: יה"כ. איסור כולל דאיתוסף איסורא אגברא אמידי דמשתרי ליה עד השתא: בשתי בהמות לא מיירי ונותר ופיגול בחדא בהמה ליכא. דפיגול אינו אלא בד' עבודות של דם הילכך מדפגלה לא חזיא לא לאכילת אדם ולא לאכילת מזבח הלכך לא חייל עליה נותר: דפקע ממנו פיגולו. דקדשהו מזבח בעבודה. טעמיה דעולא מפרש בזבחים (דף מג.): אי רובא אמזבח שדייה. לכולו אבר אמזבח והוי כוליה נותר כו': הלכו באברים כו'. האי בעיא בפרק בהמה המקשה (חולין ע.): כזית אחד. חלב דאיסור קמיירי בשני זיתי חלב לא קמיירי: כותבת אית בה ב' זיתים. דכך בית הבליעה מחזיק: כגון שאכל כוליא בחלבה. דאאכילת חלב מחייב שלש חטאות ואשם וגורם נמי להשלמת אכילת (ג) כותבת וזית של כוליא משלים לכותבת הילכך לא תנא פגול דבשני זיתי חלב לא קמיירי. ואי תימא לוקים כגון שהעלה זית של כוליא אמזבח [יח] דהוה חלב פיגול ולכוליא נותר (ד) א"כ לא מהני נותר אזית דחלב ואנן בעינן דליהוי חד אכולהו [ט] דאכילה קתני דהיינו כזית: [יט] (גליו"ן) אלא בכזית אחד מיירי. ואי אנחיה לפלגיה דזית אמזבח אין הקטרה [י] בפחות מכזית [כ]: כגון שאכל כוליא בחלבה. ואם נפסק לומר ליחייב אכוליא משום פיגול ואחלבה משום נותר לא מצי למימר הכי דטמא שאכל [י] קתני דבחלב עצמו בעי לאוקומי לכולהו איסורי. פירוש [כא] מורי: רב פפא אמר. להכי לא תנא פיגול דלא מיירי בשני זיתי חלב ודקא קשיא לך כותבת כגון דמלייה לחלב בתמרי והשלימו לכותבת: ומתרץ לה כגון דאכל כזית פיגול. מבהמה אחרת בהדה: וניתני אם הוציאו חייב. דהא יה"כ הוא: במזומן לו. שזימנוהו מאתמול להוליך השעיר: זאת אומרת. מדקתני אפילו בשבת אין עירוב והוצאה ליה"כ דאם יש איסור הוצאה ליה"כ אמאי איצטריך לרבויי שבת הא דחי יה"כ והוא הדין לשבת (ה): דילמא. מיה"כ לא שמעינן לשבת דיה"כ שאני דהכשר מלותו בכך דומיא דתמידין שקריבין בשבת: מתני' בתו ואחותו. שבא על אמו והולידה [כב]: ואשת אחיו. שנשאת לו קודם לכן ולאחר מיתתו נשאה אחי אביו ובא זה אביה עליה בנדתה: גמ'

תוספות

אם היה שבת והוציאו. [כג] וא"ת מה שייך זה לענין אכילה ויש לומר דהכי פירושו והוליאו בפיו דכיון שהניחו בפיו ברה"י והוליאה ברשות הרבים מחייב משום הולאה דבליעתו היא הנחתו דהא מוליא שתי אותיות וכתבן כשהוא מהלך חייב דכתיבתן זו היא הנחתן (ו): אמר עולא קומץ פיגול כו'. ואם תאמר אמאי לא פריך מאבר גופיה דאמר פרק המזבח מקדש (זבחים פד. ופה:) דחשיב שחטו חוץ לזמנו כו' אם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו וקאמר עולא ל"ש אלא שלא משלה בו האור אבל משלה בו האור אפילו ירדו יעלו וא"כ ש"מ [כד] דעושה לחמו של מזבח ופקע פיגולו ממנו וי"ל דמכל מקום לא תנא ליה בהדיא כל כך דפקע פיגולו ממנו כמו [כה] בהדיא דקומץ: פקע פיגולו ממנו. במנחות הקשה רש"י פרק הקומץ (דף יז.) אמאי איצטריך קרא למעט קומץ מפיגול תיפוק לי דלא קרב המתיר כמלותו ותירץ דמיירי במשלה בו האור ברובו שהותרו השירים כדאמרינן קומץ מאימתי מתיר השיריים באכילה משהולת האור ברובו וקשה דא"כ (מ) (לוקים) דפקע פיגולו ממנו כדמוכח הכא ויש לומר דמיירי שחליו העלה ע"ג המזבח וחליו לא העלה דלא פקע פיגולו מן החלי שנשאר [כו] ואם תאמר ואפי' לכתחלה נמי מעלין ליה כדאמרינן פרק בית שמאי (זבחים מג:) האי קומץ דפלגיה אנחיה אארעא [כז] אסיקנא ליה לכתחלה וי"ל שאני התם שהיה כולו מתחלה ע"ג המזבח ואח"כ הוריד חליו למטה אבל הכא לא היה על המזבח וא"ת מנחת נסכים ומנחת כהן משיח שהם כולן כליל אמאי לריך קרא למעט אותם מפיגול והלא אינה מתרת שום דבר ויש לומר כיון שקדשו בכלי הוי כמו קרבו מתירין וקבעה בפיגול ולכך לריך קרא למעט: תפשוט דבעי רמי בר חמא הלכו באיברים אחר הרוב. פירש בקונטרס היינו בעיא דפרק בהמה המקשה (חולין ע.) ואינו נראה לר"ת דמאי שייכא ההיא בעיא להך דהכא דהתם מיירי אם יצא חליו ברוב אבר אי הוי כילוד או לא לכך נראה לפרש [י] דהיינו בעיא דפרק מזבח מקדש (זבחים פז.) דאיבעיא להו אויר מזבח כמזבח או לא כו' רובו [כח] לכבש ככבש דמי רובו למזבח כמזבח דמי תפשוט דבעי רמי בר חמא יש חיבור בעולין או לא [כט]: עירוב והוצאה לשבת. [ס] פירוש נתערבה הולאה עם שאר מלאכות לשבת ולא נתערבה הולאה עם שאר מלאכות בי"ה [ל]. לשון מורי ז"ל [ע]: אלא דרפרם ברותא היא. ובפרק שני שעירים (יומא סו:) איתא נמי הא דהכא ולא דחי דילמא שאני שעיר המשתלח כו' כדדחי הכא אלא רגילות הוא [לא] דברי [פ] תורה עניים במקומם ועשירים במקום אחר: נשאת

תוספות ונותר ופיגול בחד בהמה ליכא. משמע דאי חל נותר אפיגול ה"ל למתני ה' חטאות ותימה הלא לא משכחת ה' דהאוכל קדשים בטומאת הגוף [ס] לא מחייב אפיגול לפי שאין ניתר לטהורים ולא היה לו שעת הכושר והל"ל נותר ופיגול וטומאה בחד בהמה לא משכחת לה: כגון שאכל כוליא בחלבה. תימה מ"ש מב' זיתי חלב מיהו השתא ליכא למימר דחלק החלב מעל הכוליא ויניח הכוליא ע"ג המזבח ויחול עליו נותר דבב' אברים כלומר בב' חתיכות לא מיירי: אין בית הבליעה מחזיק יותר מב' זיתים. פירוש כדרך אכילה:

כט א מיי' פ"ו מהלכות שגגות הלכה ד:
ל ב מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה כא:
לא ג מיי' שם פ"ג הלכה י:
לב ד מיי' פ"ב מהל' שביתת עשור הל"א:
לג ה מיי' פ"א שם הל"ב [ופ"ח מהל' עירובין הל' ד טוש"ע א"ח סי' תטז סעיף ד]:
לד ו מיי' פ"ג מהל' עבודת יוה"כ הל"ז:
לה ז מיי' פ"ה שם הל' כא:
לו ח מיי' שם הל' יט:
לז ט מיי' פ"ד מהל' שגגות הל' ג:

תורה אור השלם

1. וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה: ויקרא טז כא

רבינו גרשום

[...] דתמחויין מחלקין: ומדסיפא מין אחד ושני תמחויין. כדאמרן מכלל דרישא דקתני ממין אחד חייב מין אחד ותמחוי אחד: פשיטא דחייב. אמר רבינא הכא במאי עסקינן כגון שהיתה לו ידיעה בינתים. שנודע לו שאכל חצי זית חלב וחזר ואכל חצי זית בשוגג וקמ"ל אע"ג דהיתה לו ידיעה בינתים דלא אכלן בהעלם אחד חייב: ואליבא דרבן גמליאל דאמר אין ידיעה לחצי שיעור.

מסורת הש"ס | **הגהות הב"ח** | **גליון הש"ס** | **מוסף רש"י** | **שיטה מקובצת**

[...]

דההיא ידיעה דנודע לו בינתים לחצי שיעור לא חשיבא ידיעה לחלק השיעור דלא ליצטרפי לפוטרן אלא לא הויא ידיעה ומצטרפי כדתנן הכותב שתי אותיות בשבת דבהכי חייב בב' העלמות אחת שחרית ואחת ערבית דהיתה לו ידיעה בינתים רבן גמליאל מחייב כו': כמה ישהא האוכלו לאוכל כזית חלב או כזית דם או כזית נותר. כלומר כמה ימשוך וישהא באכילתן שאעפ"כ נחשבת היא אכילה וחייב: כאילו אוכלן קליות. כלומר אפי' אם לקח כזית והפריש לפרורין ולקח כל פירור ופירור ואוכלו זה אחר זה כמי שהוא אוכל קליות גרגיר אחר גרגיר [...]

עירוב והוצאה ליה"כ ובפ"ק דביצה נמי מסיק דיש עירוב והוצאה שלא לצורך אפילו בי"ט (שלא לצורך) ושם [...]